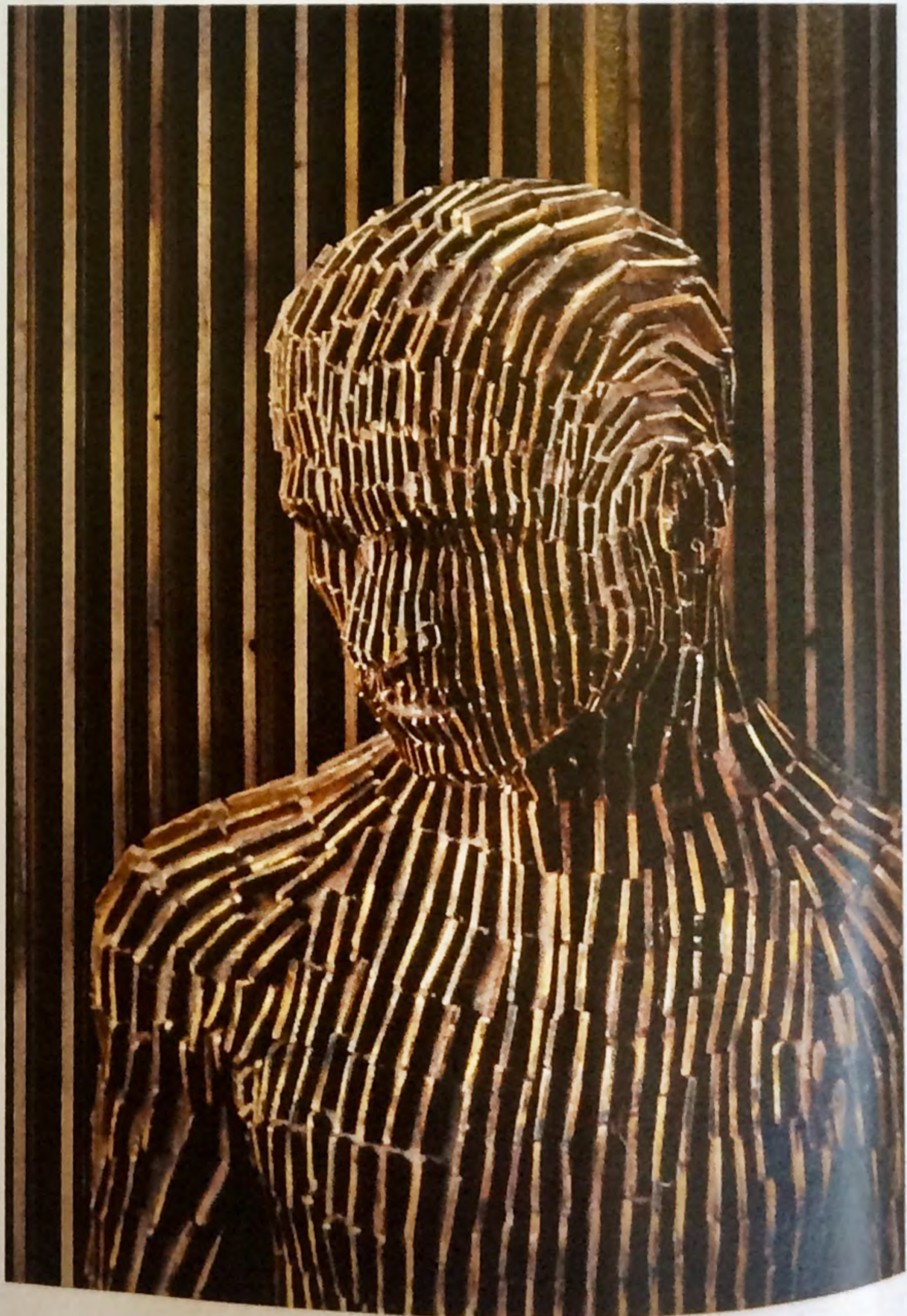
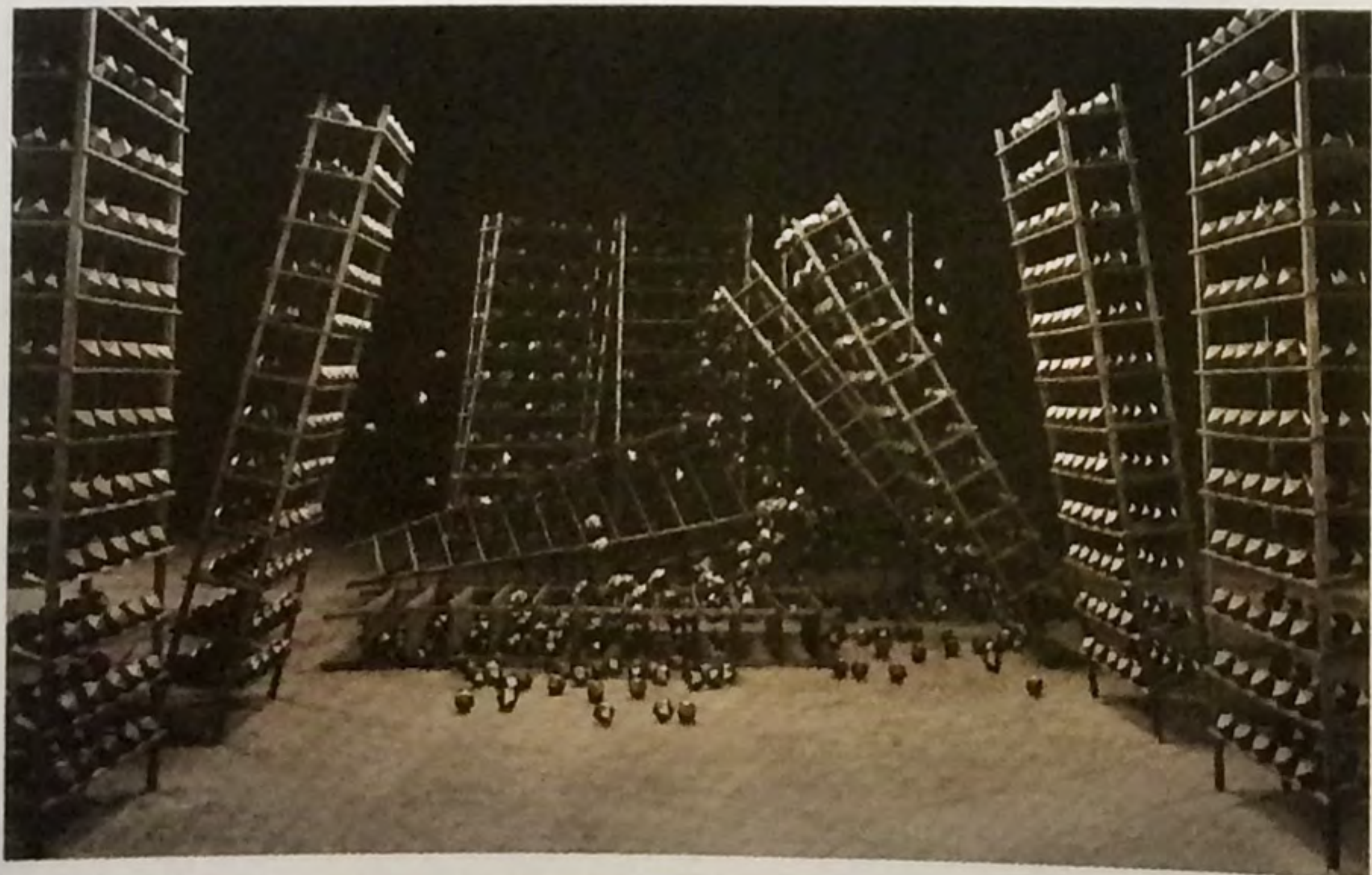

LEVI VAN VELUW

In het werk van de talentvolle kunstenaar LEVI VAN VELUW spelen ordening en STRUCTUUR een grote rol. 'Ik wil een idee zo PUUR mogelijk uitvoeren, zonder enige CONCESSIONS.'

TEKST ELLEN LEIJSER

112
RESIDENCE | MRT 2018

BOVEN:
'The Altar', 2017, Lambda print van de installatie The Chapel.

ONDER:
Foto 'Archive Collapsed' uit de serie The Collapse of Cohesion, 2014.

RECHTSBOVEN:
'Purify' uit de serie Veneration, 2017, houtskooltekening, 205 x 120 cm.

RECHTSONDER:
'Origin of the Beginning 2.3', 2011, gemonteerde c-print, 120 x 100 cm & 60 x 50 cm.

Je werk is enorm arbeidsintensief. Elke blokje, elk stukje hout wordt hier in je atelier gemaakt. Erwin Olaf, bij wie je stage hebt gelopen, roemde je liefde voor het ambacht.

‘Wellicht is ambacht niet het juiste woord. Ik denk dat hij de liefde voor het maken bedoelt, oog hebben voor materiaal en textuur. Esthetiek is belangrijk voor een kunstwerk, maar het kan ook worden misbruikt om enkel de kijker te bevredigen. Voor mij is het concept altijd leidend. Het concept bepaalt hoe iets moet worden gemaakt en met welke materialen, nooit andersom. Kunst die alleen gaat over ambacht of esthetiek vind ik oninteressant, net als dat een concept zonder esthetische vorm ook niet interessant is. Mijn liefde zit er vooral in een idee zo puur mogelijk uit te werken, zonder enige concessies.’

Twee jaar geleden nam je Kunstcentrum Marres in Maastricht compleet over met je installatie The Relativity of Matter. Als in een duister doolhof leidde je de bezoekers door alle kamers van het gebouw.

‘Klopt: jaren geleden zag ik de film *Synecdoche, New York*, met Philip Seymour Hoffman. Daarin bouwt de hoofdpersoon een hele wereld in een kolossaal pakhuis. Op een gegeven moment weet je niet meer wat realiteit is en wat niet. Sinds die film had ik in mijn achterhoofd dat ik ook zoiets alomvattends wilde bouwen. In Marres kon dat. Ik heb alle storende alledaagse elementen zoals stopcontacten, deuren, ramen, uitzicht en plafonds weggewerkt. Ik had dat totalitaire nodig om mijn eigen territorium te creëren. Maar zo’n zware ingreep vraagt ook meer overtuigingskracht. Een foto van een zwevende kast accepteer je omdat het een foto is. Maar als je zo’n kast werkelijk tegenkomt, dan denk je: waar zijn de touwtjes? Bij een installatie moet je over alles nadenken, elk element heeft invloed op het werk. De zintuiglijke ervaring is daardoor veel directer.’

Directer en daarom puurder?

‘Ja, het belangrijkste aan de installatie is misschien wel dat de bezoeker – door erin te verdwijnen – het kunstwerk veel directer ervaart. Alles om je heen is erin opgenomen. In een museum kan ik me heel erg storen aan de omgeving. Dat er een stoel links staat, een tl-bak hangt. Die omgeving bepaalt hoe de bezoeker het kunstwerk ziet. In ‘The Relativity of Matter’ is er alleen het werk zelf. Ik sluit de omgeving uit om een zo puur mogelijke ervaring te creëren.’

Waarom vind je dat belangrijk?

‘Het is een spel om de bezoeker mee te nemen in het werk. De vorm die ik heb gekozen ligt dicht bij film, met eenzelfde spanningsboog. Ik neem de bezoeker eerst mee in een figuratieve omgeving waarin hij de mensenhand nog voelt. Daarna wil ik die omgeving laten domineren tot het begint te wringen, tot het helemaal abstract wordt. Wat zijn die vormen nog? Lijnen of licht? Is de materie er omdat er licht op schijnt, of is het een plank van gezaagd hout?’

Foto: Catharina Gerritsen

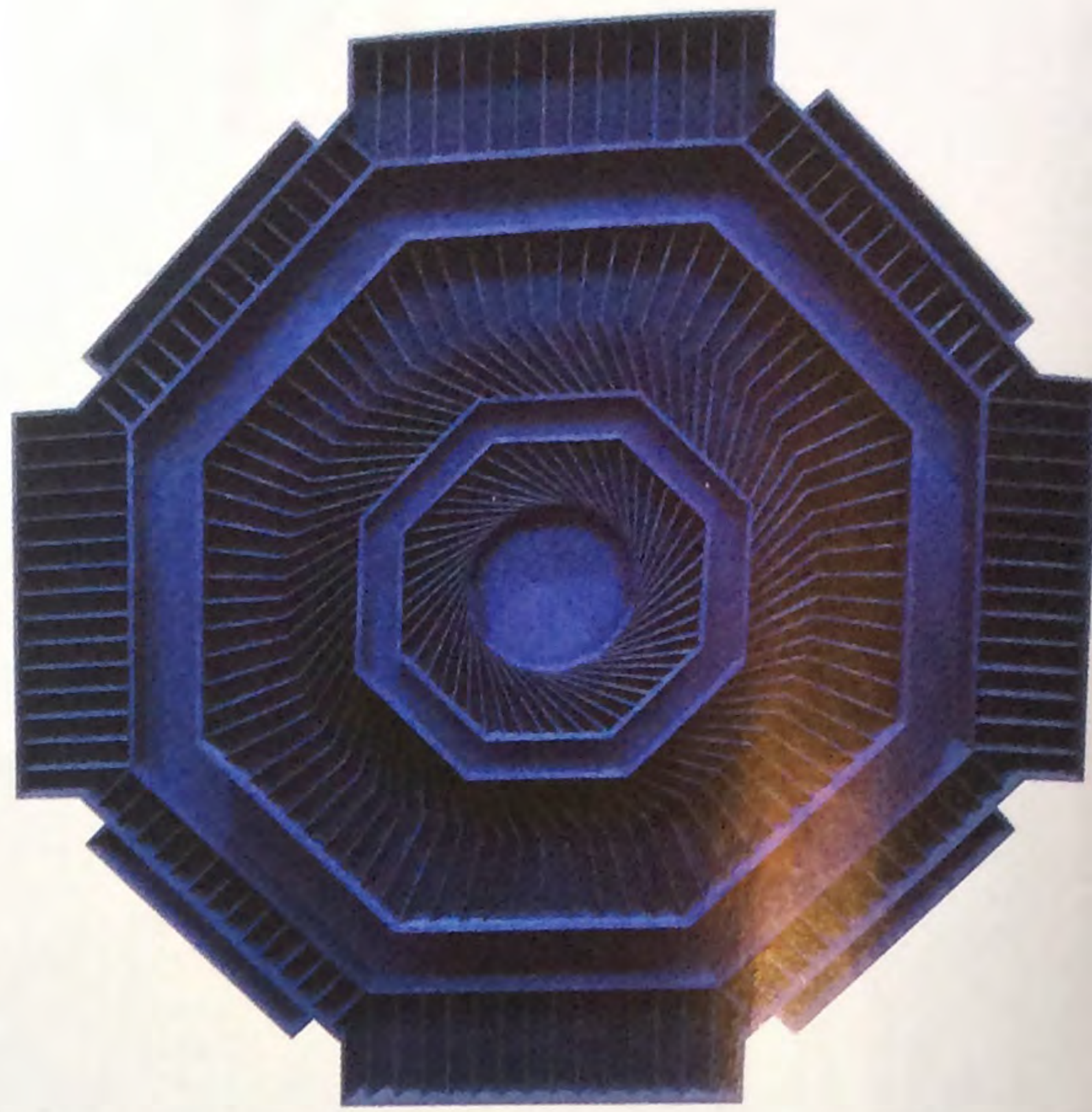
Het ordenen van structuren en vormen speelt een grote rol in je werk. Waar komt je fascinatie voor patronen vandaan?

'In 2011 bouwde ik drie keer mijn jongenskamer na en beplakte ik handmatig de muren, vloeren en plafonds met tienduizenden houten blokjes, ballen en latten. De symmetrische vormen symboliseerden mijn drang naar ordening en de angst om de controle te verliezen. Later bouwde ik een nieuwe ruimte en nodigde ik mijn familie uit voor een performance waarin ieder gezinslid zich probeerde te verhouden tot een 'perfecte' gezinssituatie. In mijn recente werken, houtskooltekeningen, installaties, foto's en films wordt de ordening die centraal stond in die gebouwde kamers afgewisseld door gecontroleerde chaos. In 'The Collapse of Cohesion' vallen kasten om, worden bureaus omvergeblazen en zweven houten latten voorbij in een donker universum. Een gecontroleerde instorting van de orde. In de serie tekeningen bij dit project probeer ik de overgang tussen orde en chaos te registreren. Het papier stelt mij in staat elk detail van chaos volledig te controleren en naar mijn hand te zetten.'

In je installatie Veneration onderzoek je de beeldtaal van religie en geef je er een nieuwe betekenis aan. Wat beoog je daarmee?

'Ik speel met verschillende archetypische geloofselementen waardoor de toeschouwer wordt verleid zich te verhouden tot een nieuwe overtuiging. De kern bestaat uit een mysterieus diepblauw object, de kapel. In het plafond bevindt zich een groot gat dat verbinding maakt met de hemel. Het slaat een brug tussen het aardse en het spirituele. Vanuit de opening valt er een lichtbundel op een altaar, samengesteld uit een gedetailleerd netwerk van rasters, vakjes en openingen. Om het altaar heen liggen minuscule fijngehakte stukjes blauwe steen; het suggereert een ritueel zonder een direct te herleiden functie. In een serie tekeningen en sculpturen leg ik de overeenkomsten tussen symbolen van verschillende geloofsovertuigingen bloot. Het toont de drang van de mens

om de onzichtbare en spirituele kant van het geloof tastbaar te maken door middel van materie. Het speelt daarnaast met de geloofwaardigheid daarvan.'

BOVEN:
'Sanctum' uit de serie Veneration, 2017, hout en kobaltblauwe inkt, 85 x 85 cm.

LINKSONDER:
'Pentatyck' uit de serie Veneration, 2017, hout en kobaltblauwe inkt, 100 x 85 cm.

In hoeverre is je religieuze opvoeding van invloed geweest op Veneration?

'Ik ben niet streng gelovig opgevoed, maar het was wel altijd aanwezig tijdens mijn jeugd. Mijn opa was dominee. Op jonge leeftijd besepte ik echter al dat alles wat ik om mij heen zag door mensen was bedacht. Aangezien het spirituele niet aan mij was besteed, brokkelde het geloof snel af bij het besef dat al het tastbare en visuele niet door God was gemaakt. Toch hebben de ervaringen in de kerk onbewust wel indruk gemaakt.'

En wat betekent die intensieve kleur blauw voor jou?

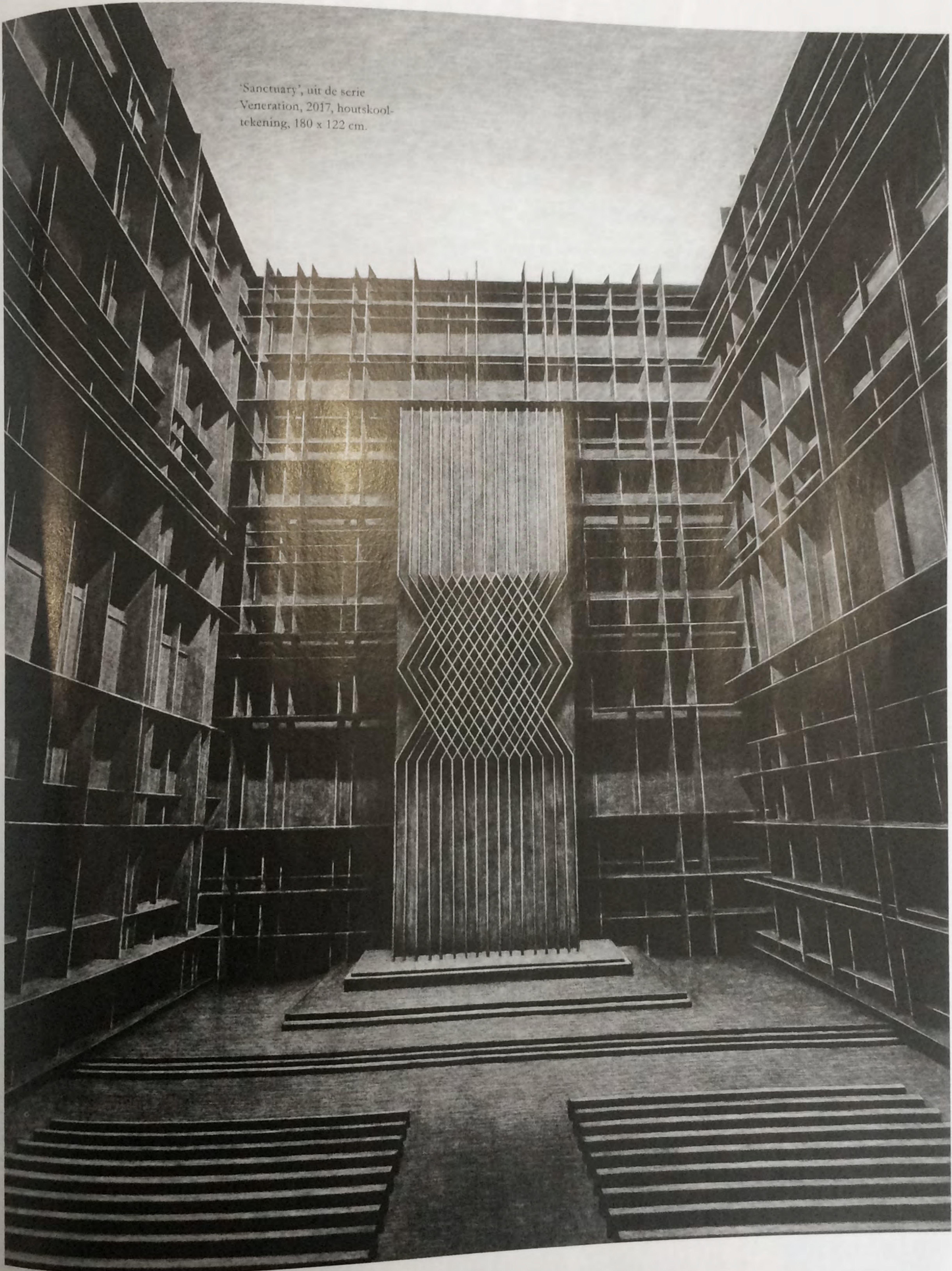
'Alles vloeit voort uit het concept. Mensen kijken vaak niet, maar associëren, zoeken vergelijkingen om een werk te duiden. Daarvan ben ik mij bewust. Ik zoek altijd naar een kleur of vorm die het beste zijn doel dient. Denk aan religie met rood of zwart en het krijgt gelijk iets duivels. Deze kleur blauw heeft iets mysterieus; het is diep, spannend en donker.'

Als geld geen rol zou spelen bouwde je alleen nog maar installaties, of niet?

'Niet alleen, maar wel veel meer. Eigenlijk is het jammer dat alles uit elkaar wordt getrokken na afloop van een voorstelling. Ik houd persoonlijk niet van groepstentoonstellingen. Een expositie moet voor mij een statement zijn, een presentatie in haar ultimste vorm. Als ik het voor het kiezen had, zou ik al het werk van één kunstenaar bij elkaar houden: in een grote tentoonstellingshal, waar het langzaam kan groeien. Allesomvattend.' **R**

Levi van Veluw (1985) studeerde tien jaar geleden af aan de hogeschool ARTEZ in Arnhem. Zijn werk wordt in Nederland vertegenwoordigd door Galerie Ron Mandos. De installatie 'The Relativity of Matter' is vanaf juli 2018 te zien in Domaine de Kerguéhenec, Frankrijk.
levivanveluw.com, ronmandos.nl

'Sanctuary', uit de serie
Veneration, 2017, houtskool-
tekening, 180 x 122 cm.

NDER:
uit de serie
, 2017, hout
auwe inkt,
n.

on?
tijd aanwezig
tijd beseft ik
s bedacht.
de het geloof
God was
t wel indruk

et, maar asso-
arvan ben ik
beste zijn
gt gelijk iets
p, spannend

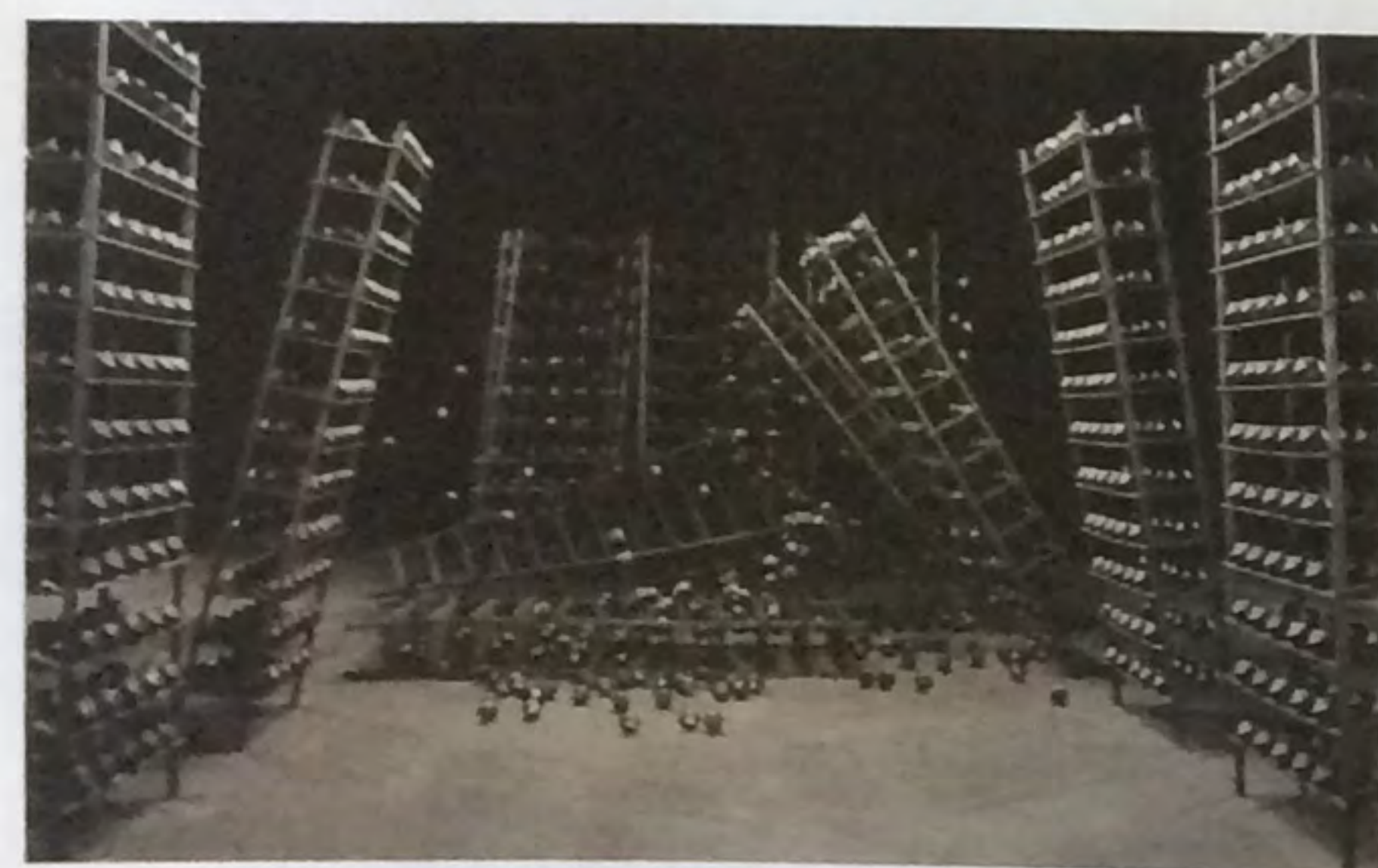
of niet?
dat alles
g. Ik houd

) studeerde
an de hoge
hem. Zijn wen
verteenwoor-
on Mandos. De
tivity of Mater
rien in Domaine
rankrijk.
ronmandos.nl

LEVI VAN VELUW

In het werk van de talentvolle kunstenaar LEVI VAN VELUW spelen ordening en STRUCTUUR een grote rol. 'Ik wil een idee zo PUUR mogelijk uitvoeren, zonder enige CONCESSIONS.'

TEKST ELLEN LUISER

BOVEN:
'The Altar', 2017, Lambda print van de installatie The Chapel.

ONDER:
Foto 'Archive Collapsed' uit de serie The Collapse of Cohesion, 2014.

RECHTSBOVEN:
'Purify' uit de serie Veneration, 2017, houtskooltekening, 205 x 120 cm.

RECHTSONDER:
'Origin of the Beginning 2.3', 2011, gemonteerde c-print, 120 x 100 cm & 60 x 50 cm.

Je werk is enorm arbeidsintensief. Elke blokje, elk stukje hout wordt hier in je atelier gemaakt. Ervin Olaf, bij wie je stage hebt gelopen, roemde je liefde voor het ambacht.

'Wellicht is ambacht niet het juiste woord. Ik denk dat hij de liefde voor het maken bedoelt, oog hebben voor materiaal en textuur. Esthetiek is belangrijk voor een kunstwerk, maar het kan ook worden misbruikt om enkel de kijker te bevredigen. Voor mij is het concept altijd leidend. Het concept bepaalt hoe iets moet worden gemaakt en met welke materialen, nooit andersom. Kunst die alleen gaat over ambacht of esthetiek vind ik oninteressant, net als dat een concept zonder esthetische vorm ook niet interessant is. Mijn liefde zit er vooral in een idee zo puur mogelijk uit te werken, zonder enige concessies.'

Twee jaar geleden nam je Kunstcentrum Marres in Maastricht compleet over met je installatie *The Relativity of Matter*. Als in een duister doolhof leidde je de bezoekers door alle kamers van het gebouw.

'Klopt: jaren geleden zag ik de film *Synecdoche, New York*, met Philip Seymour Hoffman. Daarin bouwt de hoofdpersoon een hele wereld in een kolossaal pakhuis. Op een gegeven moment weet je niet meer wat realiteit is en wat niet. Sinds die film had ik in mijn achterhoofd dat ik ook zoiets alomvattends wilde bouwen. In Marres kon dat. Ik heb alle storende alledaagse elementen zoals stopcontacten, deuren, ramen, uitzicht en plafonds weggewerkt. Ik had dat totalitaire nodig om mijn eigen territorium te creëren. Maar zo'n zware ingreep vraagt ook meer overtuigingskracht. Een foto van een zwevende kast accepteer je omdat het een foto is. Maar als je zo'n kast werkelijk tegenkomt, dan denk je: waar zijn de touwtjes? Bij een installatie moet je over alles nadenken, elk element heeft invloed op het werk. De zintuiglijke ervaring is daardoor veel directer.'

Directer en daarom puurder?

'Ja, het belangrijkste aan de installatie is misschien wel dat de bezoeker – door erin te verdwijnen – het kunstwerk veel directer ervaart. Alles om je heen is erin opgenomen. In een museum kan ik me heel erg storen aan de omgeving. Dat er een stoel links staat, een tl-bak hangt. Die omgeving bepaalt hoe de bezoeker het kunstwerk ziet. In *'The Relativity of Matter'* is er alleen het werk zelf. Ik sluit de omgeving uit om een zo puur mogelijke ervaring te creëren.'

Waarom vind je dat belangrijk?

'Het is een spel om de bezoeker mee te nemen in het werk. De vorm die ik heb gekozen ligt dicht bij film, met eenzelfde spanningsboog. Ik neem de bezoeker eerst mee in een figuratieve omgeving waarin hij de mensenhand nog voelt. Daarna wil ik die omgeving laten domineren tot het begint te wringen, tot het helemaal abstract wordt. Wat zijn die vormen nog? Lijnen of licht? Is de materie er omdat er licht op schijnt, of is het een plank van gezaagd hout?'

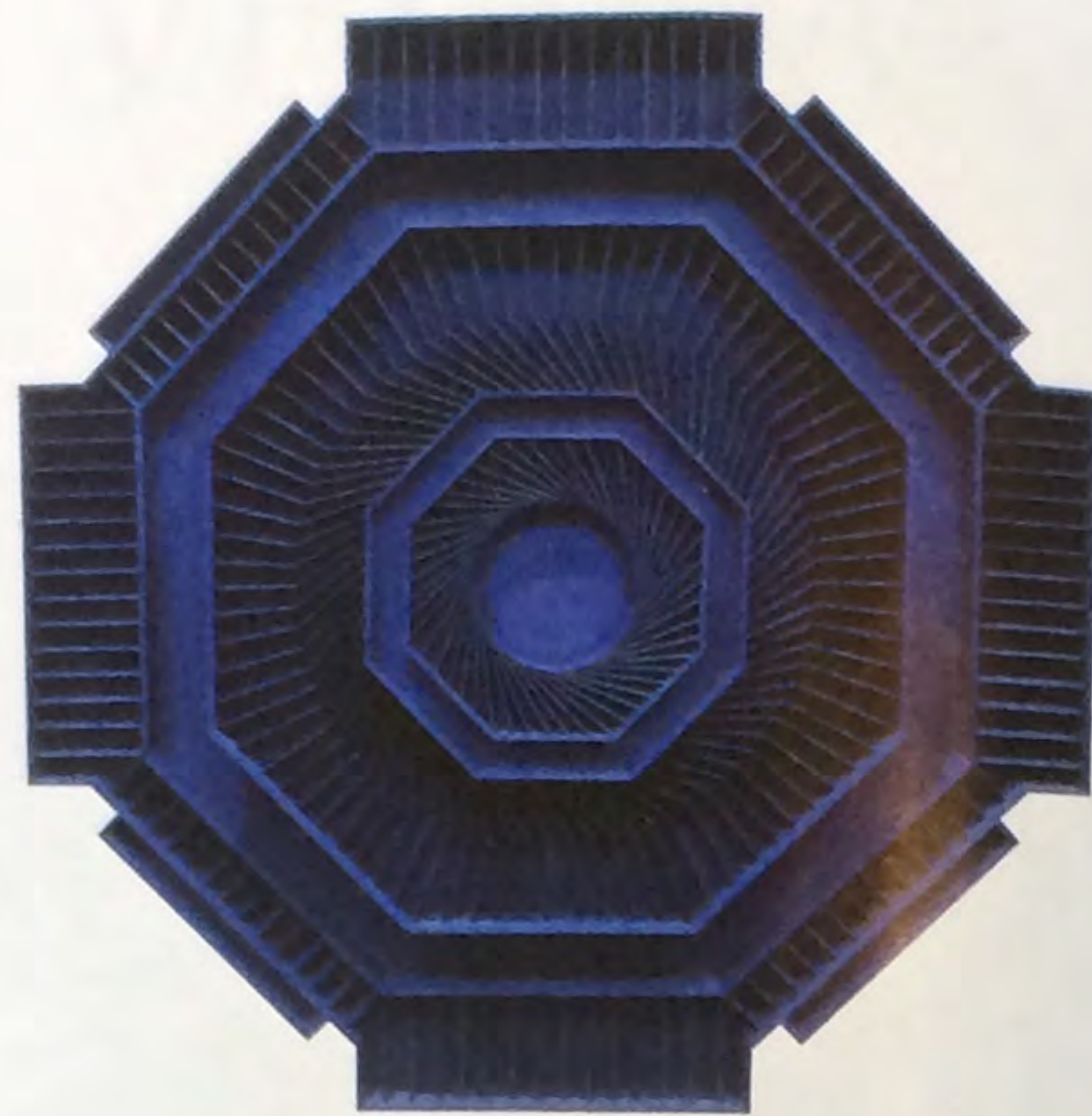
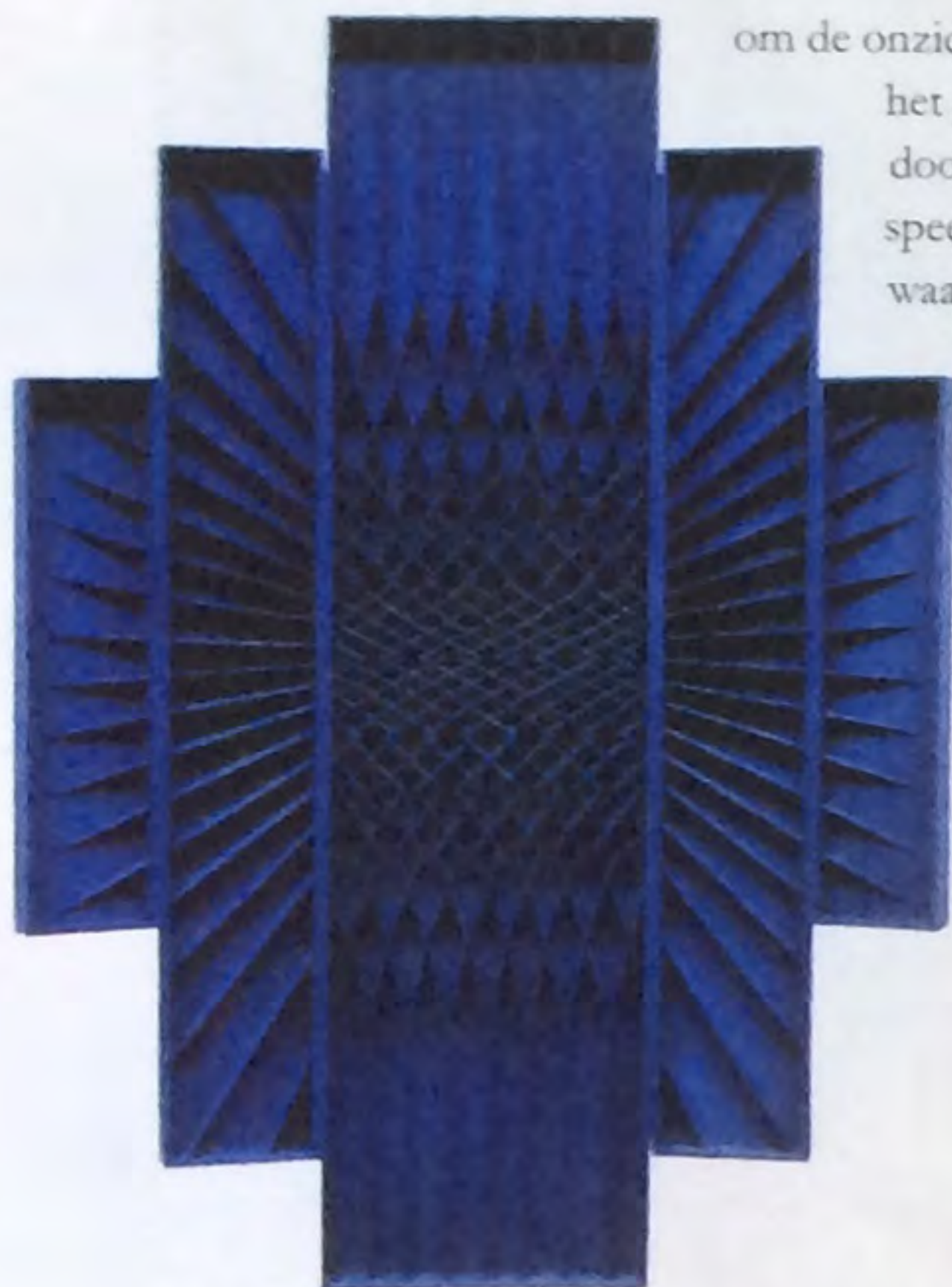
Foto: Catharina Gerritsen

Het ordenen van structuren en vormen speelt een grote rol in je werk. Waar komt je fascinatie voor patronen vandaan?

'In 2011 bouwde ik drie keer mijn jongenskamer na en beplakte ik handmatig de muren, vloeren en plafonds met tienduizenden houten blokjes, ballen en latten. De symmetrische vormen symboliseerden mijn drang naar ordening en de angst om de controle te verliezen. Later bouwde ik een nieuwe ruimte en nodigde ik mijn familie uit voor een performance waarin ieder gezinslid zich probeerde te verhouden tot een 'perfecte' gezinssituatie. In mijn recente werken, houtskooltekeningen, installaties, foto's en films wordt de ordening die centraal stond in die gebouwde kamers afgewisseld door gecontroleerde chaos. In 'The Collapse of Cohesion' vallen kasten om, worden bureaus omvergeblazen en zweven houten latten voorbij in een donker universum. Een gecontroleerde instorting van de orde. In de serie tekeningen bij dit project probeer ik de overgang tussen orde en chaos te registreren. Het papier stelt mij in staat elk detail van chaos volledig te controleren en naar mijn hand te zetten.'

In je installatie Veneration onderzoek je de beeldtaal van religie en geef je er een nieuwe betekenis aan. Wat boeug je daarmee?

'Ik speel met verschillende archetypische geloofselementen waardoor de toeschouwer wordt verleid zich te verhouden tot een nieuwe overtuiging. De kern bestaat uit een mysterieus diepblauw object, de kapel. In het plafond bevindt zich een groot gat dat verbinding maakt met de hemel. Het slaat een brug tussen het aardse en het spirituele. Vanuit de opening valt er een lichtbundel op een altaar, samengesteld uit een gedetailleerd netwerk van rasters, vakjes en openingen. Om het altaar heen liggen minuscule fijngehakte stukjes blauwe steen; het suggereert een ritueel zonder een direct te herleiden functie. In een serie tekeningen en sculpturen leg ik de overeenkomsten tussen symbolen van verschillende geloofsovertuigingen bloot. Het toont de drang van de mens om de onzichtbare en spirituele kant van het geloof tastbaar te maken door middel van materie. Het speelt daarnaast met de geloofwaardigheid daarvan.'

BOVEN:
'Sanctum' uit de serie Veneration, 2017, hout en kobaltblauwe inkt, 85 x 85 cm.

LINKSONDER:
'Pentateuch' uit de serie Veneration, 2017, hout en kobaltblauwe inkt, 100 x 85 cm.

In hoeverre is je religieuze opvoeding van invloed geweest op Veneration?

'Ik ben niet streng gelovig opgevoed, maar het was wel altijd aanwezig tijdens mijn jeugd. Mijn opa was dominee. Op jonge leeftijd besefte ik echter al dat alles wat ik om mij heen zag door mensen was bedacht. Aangezien het spirituele niet aan mij was besteed, brokkelde het geloof snel af bij het besef dat al het tastbare en visuele niet door God was gemaakt. Toch hebben de ervaringen in de kerk onbewust wel indruk gemaakt.'

En wat betekent die intensieve kleur blauw voor jou?

'Alles vloeit voort uit het concept. Mensen kijken vaak niet, maar associëren, zoeken vergelijkingen om een werk te duiden. Daarvan ben ik mij bewust. Ik zoek altijd naar een kleur of vorm die het beste zijn doel dient. Denk aan religie met rood of zwart en het krijgt gelijk iets duivels. Deze kleur blauw heeft iets mysterieus; het is diep, spannend en donker.'

Als geld geen rol zou spelen bouwde je alleen nog maar installaties, of niet?

'Niet alleen, maar wel veel meer. Eigenlijk is het jammer dat alles uit elkaar wordt getrokken na afloop van een voorstelling. Ik houd persoonlijk niet van groepstentoonstellingen. Een expositie moet voor mij een statement zijn, een presentatie in haar ultiemste vorm. Als ik het voor het kiezen had, zou ik al het werk van één kunstenaar bij elkaar houden: in een grote tentoonstellingshal, waar het langzaam kan groeien. Allesomvattend.' **R**

Levi van Veluw (1985) studeerde tien jaar geleden af aan de hogeschool ArtEZ in Arnhem. Zijn werk wordt in Nederland vertegenwoordigd door Galerie Ron Mandos. De installatie 'The Relativity of Matter' is vanaf juli 2018 te zien in Domaine de Kerguéhenec, Frankrijk. levivanveluw.com, ronmandos.nl

'Sanctuary', uit de serie Veneration, 2017, houtskooltekening, 180 x 122 cm.

RESIDENCE

SINDS 1987

DECORATE LIKE A PRO

MAART 2018

ENGLISH
SUMMARIES

HEERLIJKE
INTERIEURS
IN
BRUSSEL
PARIJS
ZUID-AFRIKA

SMAAK KWESTIES

wonen in de keuken

DE MOOISTE
RESTAURANTS
WERELDWIJD

146

KEUKENITEMS OM JE VINGERS
BIJ AF TE LIKKEN

DEZE MAAND DE MOOISTE LEEFKEUKENS IN TOPLOCATIES